

eenen zandigen grond en omtrent een vierde van eene Engelsche mijl van den noord-ooster wal. In deeze ligging was de zuidlijke punt van de baai Z. ten W. en de noordlijke punt W. 4 N. Wij vertuiden met het stroom-anker en het kabel, naar het Noorden, sloegen de zeilen af en streeken de raas en stengen. De schepen bleeven opgepropt met inboorlingen en waren van eene menigte kanos omringd. Ik had nergens, in den loop mijner reizen, zoo een groot aantal volks op eene plaats verzameld gezien; want behalven die, welke in kanos naar ons toe gekoomen waren, was geheel het strand van de baai met aanschouwers bedekt, en veele honderden zwommen om de schepen als scholen vischen. Dit zonderling toneel moest ons ten hoogsten treffen, en daar waren mischien weinige aan boord, die het zig nu beklagden dat wij ons in onze poogingen, om een Noorder doortogt naar het vaderland te vinden, laatstleden zomer bedrogen gevonden hadden. Aan deeze mislukking waren wij het verschuldigd dat wij het in onze macht hadden de *Sandwich-Eilanden* andermaal te bezoeken, en onze reis met eene ontdekking te verrijken, die, schoon de laatste, in veele opzigten, de gewigtigste schijnt te zijn, die tot hier toe door Europeaanen in